

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» τιμάται παντού δραχ. 4. Η αδοθαίρετος υπερτίμησις των παρά των υπηκοοκρατειών απαγορεύεται. Παρακαλούμεν δθεν τους αγαπητούς μας αναγνώστας, δσάκις υποπέσει εις την αντίληψίν των τοιοῦτόν τι, νά μάς...

Η ΖΩΗ
Στά πάργα να ειρήθηκα ἄδω
(σάν πουλά
σιγά, σιγά, μεγάλωσα ὡς ἔξ ἡχο-
(νῶν παιδάκι,

το ἀναφέουσιν ἀμέσως.

Ἡ ἴπη τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποτελειομένη συνεργασία καὶ μὴ συνδουνομένη ὑπὸ δικαιοῦματος χρεῖσως ἐκ δραξιῶν πέντε εἰς γραμματιό-
σημα, δὲν λαμβάνεται ἰσὶ ὄφην.

Πολλοὶ ἀναγνώσταί μας μάς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νά προμηθευθῶν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νά ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τοῦ περιοδικῶν μας, ἀλλὰ δυσκολεῖνται εἰς τὴν ἐκδοσὶν ἐπιταγῶν. Γιὰ νά τοὺς διευκολύ-
νομε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτυπον τῶν συνδρομιῶν, φύλλον, βιβλίον, Ἡμερολογίων κ.λπ., εἰς γραμματιόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα ἰσασθῆτοτι τιμῆς.

Σοτήρην Οὐράνην.—Μὰς γράφετε στὴν ἐπιστολὴ σας :
«Κύριε Διευθυντή, Σὰς στέλνω τέσσερα ποιητά μου καὶ ἂν τὰ κρί-
νετε κατὰλληλα, τὰ δημοσιεύετε στὸ ἀγαπημένον μου «Μπουκέτο». Δὲν φιλοδοξῶ, βέβαια, γιὰ ποιητῆς, μὰ αὐτὸ τὸ κάνω γιὰ νά κρίνετε τὸ χρε-
ισμὸ τῆς πέννας μου, ποῦ εἶνε τόσο δειλὴ γιὰ χάτι τί δημοσιεύσιμον.»

Δυστυχῶς ὅμως, ἀγαπητὴ κύριε, ὡς καὶ εἰς προηγουμένον φύλλον σας ἐγρά-
ψαμεν, οἱ στιχοὶ σας δὲν εἶνε καλοὶ. Ὁ «χειρισμὸς τῆς πέννας σας», ἔπος γρά-
φετε, πολὺ ἀδέξιος. Ἀφοῦ λοιπὸν εἶνε δειλὴ — ἢ πένα σας πάποτε — μὴ τὴν
ἐκθέτετε σὲ τῆσι κινδύνους καὶ τὴν κάνετε νά κοκκινίσῃ. Μὴ γράφετε πλέον
στιχοὺς. Ἰδοῦ, ἐπὶ παραδειγματι, ἕνα ἀπὸ τὰ ποιητά σας :

ΝΑ ΑΗΣΜΟΝΗΣΩ

Πῶς μπορῶ νά λησιμονήσω
τὶς δόλογινας στιγμῆς
καὶ μὲς στὴν καρδιά νά χύσω
σκέψεις ἄλλες πὺ γλυκῆς ;
Πῶς μπορῶ νά λησιμονήσω
τὴ Μαριὰν τὴ γλυκεῖα
ποῦ μοῦ χάρισε στὸ μῦλο
ζῆλα δόλογινα φιλιὰ ;
Τὸ θηκάσι ; ἦταν νύχτα
ποῦ ἐπῆρες στὸ νερὸ
μὲ τὴ φίλη σου τὴ Νίτσα
καὶ παρ᾿ ἄγριες νῆσθ.
Καθρεφτίζονταν οἱ λεῖρες
στὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ
καὶ ἐγάνοντο οἱ σκέψεις
μὲς στὸ φῶς τῶν φεγγαριῶν.
Θάλασσα τὴν ἄλλη μέρα
γιὰ ταξιδὶ μακρινὸ
Χαρ. Λευθεριώτην, Κέρκυρα.—Καὶ
σὺ καὶ ὡς λέμε τὸ βίον. Μὴ γράφετε
ποῦμα. Ἄπ' τὰ ποιητά σου μάς στείλατε — καὶ εἶνε ἀρκετὰ — κανένα δὲν
εἶνε καλὸ, δυστυχῶς. Μερικὰ μάλιστα βγαίνουν ἔξω ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς ποιήσεως.
Ἰδοῦ :

καὶ θὰ ἄφηνά ἐσένα
μὲς στὸν κόσμο τὸν καιρὸ.
Τὸ θηκάσι ; μὲς στὴν στοάτη
πῆρα τὸ στεγνὸ φιλὶ
καὶ δόλοθερα τὰ δάκρυα
ἐποτίζανε τὴ γῆ.
Μοῦτες φεύγεις, μα θηκήσου
καὶ ἐμὲ τὴν ὄρανην,
καὶ κεῖ πέρα συλλογίσου
ὡς μὲ ἄλλη παραθυρῆ.
Μὴ τὰ πλοῦτη σὲ θημάτῶσιν
οὔτε κ' ἡ καλὴ γενεὰ,
γιατὶ στόλισμα τ' ἀνθρώπου
εἶναι ἡ καλὴ καρδιά.
Πῶς μπορῶ νά λησιμονήσω
τὶς δόλογινας στιγμῆς
καὶ μὲς στὴν καρδιά νά χύσω
σκέψεις ἄλλες πὺ γλυκῆς ;

γιὰ μὰ στιγμὴ φρωτίζετα
νὰ σὰς ἐξημνησίω
κ' εἶπετα τὸν σκοτίζετα
ὅσο καιρὸ θὰ ζήσει...

Ἄν εἶνε ποιήμα αὐτὸ, ποσὰ τὶς ὁμοιο-
καταπέσεις τοῦ. Ἦ εἶνε ; Ὅτε προσπα-
θεῖα κάν. Χαμένους καιρὸς. Κ' ἀφοῦ ὁ
χρόνος — σήμερον μάλιστα — εἶνε γρη-
μα, μὴ τὸν γάνετε ἔτσι ὀδκια. Αὐτὴ εἶνε
ἡ μόνη φιλικὴ συμβουλὴ ποῦ μποροῦμε νά
σὰς δώσουμε καὶ ὡς τὴν δίνουμε, μὲ
τὸν κίνδυνον νὰ σὰς δυσαρεστήσομε. Μά
συνήθισαμε νά λέμε τὴν ἀλήθεια στοὺς
νέους κ' ἐλπίζομε πὺς θὰ ἡς ἀκούσεται.
Γ. Νικολοῦ π. Πειραιᾶ.—Τὸ ποιημά
σας εἶνε καλὸ. Ἰδοῦ :

ΔΙΑ ΕΚΕΙΝΗΝ

Ἵταν λίγω μακρὰ σου φύγω,
καὶ ἄλλου πλέον βρεθῶ
πάντα ἐνηθισμένα ἐσένα,
Ἀγγελουδί μου μικρὸ...
Δὲν μπορῶ νὰ σὲ ξεγᾶσω
ὅπου πὰ κ' ὅπου βρεθῶ,
γιατὶ πάντα σὲ συλλογιέμαι
ποῦ σ' ἀρίνω μοναχῶ...
Ἄμε λοιπὸν καὶ ὡς ὡς φιλικῶς καὶ
μὲ ἄκραν εὐλικρίνειαν : Πάμτε νά γρά-
φετε στιχοὺς. Ματαίσιονεῖτε.
Ἄ. Λέκκων.—Δυστυχῶς καὶ ὡς
ὡς πρέπει νά ποῦμα τὰ βίον καὶ τὰ βίον.
Ὅτι τὸ ποιημά σας δὲν εἶνε καλὰ-καλὰ
ποιήμα. Καὶ νὰ ἡ ἀποδείξεις :

Οἱ γονεῖς προστέθηκα μου καὶ πρῶτὴ δάσκαλοι μου
μὲ ἔμαθαν νά ὀμιλῶ τὴ γλῶσσα τὴ δική μου.
Κατόπιν μ' ἔστειλαν σχολεῖω
μὲ γράμματά νά ἐφοδιασθῶ.
Ἀρῆσιμα καὶ πῆγαντα μὲ ζῆλον, γιὰ νά μάθω
εἰς τὸ σχολεῖον γράμματά μὴ λάχη καὶ τὴν πάθω,
καὶ μείνω ἀγράμματος στεγνά, ὅταν θὰ μεγαλώσω
θάνε σκοτάδι ὁ δρόμος μου καὶ ὄποιον ἀνταμώσω,
θὰ τὸν ρωτᾶ γιὰ νά μοῦ εἰπῇ γιὰ κάθε τὴ δουλειά,
ὅταν βρεθῶ ἀγράμματος θαυδῶ κανὰ μετὰ,
εὐέλπιστῶ εἰς τὸν Θεὸν τὸ νοῦ μου νά φρωτῆσι
γιὰ νά φανῶ ἀντάξιος σ' ὄλη μου τὴ Ζῆσι.
Βεβαια, ἡ βέβαια ποῦ ἐκθέτετε στοὺς στιχοὺς σας εἶνε φρόνιμες. Ἄλλα δὲν
ἀρκεῖ αὐτὸ γιὰ νά γίνῃ ἕνα καλὸ ποιήμα. Κάθε ἄλλο μάλιστα.
Κὼς τὸ ν. Εὐθείαν.—Οἱ στοχασμοὶ σας γιὰ τὸ φιλὶ δὲν ἐπιτυχεῖς. Δὲν εἶνε
δηλασθῆ τίποτε τὸ νέο. Τὸ ποιημά σας... Ἰδοῦ τὸ :

«ΟΤΑΝ ΣΕ ΑΝΤΙΚΡΥΣΑ»

Εἶλα μέρες νὰ σὲ δῶ
καὶ γεμισθῆκα καιμῶ.
Μέσα στὸ μυαλό μου κάθε μέρα
σ' ἔφερνα, ὡ ὄραία θυγατέρα.
Κ' ἴταν μὲς τὸ βράδυ — βράδυ
σὲ ἀντίκρυσ' ἄπ' τὸ πλάι

ἡ καρδιά μου ἀναγαλιόσθη
καὶ ὁ νοῦς μου ξεπετάχθη.
Σὲ αἰθέρα ἴψη ἦρθα
κ' ἀναστήθηκα ἀλήθεια,
τὴν ματιὰ σου τὴν παρόδια
τὴν εἰσώθηκα, ὡ Γοργόνα.

Καὶ τώρα σας ἐρωτῶμεν : Πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ὀνομασθῆ ποιήμα αὐτὸ ; Λέ-
γει τίποτε ; Συγκινεῖ ; Μεταρριώνει ; Μεθᾶ ; Μὴ γράφετε λοιπὸν στιχοὺς. Κά-
νετε καὶ οἰς ὀδκια τὸν πολῦτιμον καιρὸ σας.

Στέφ. Ἀκάνθη ν.—Τὰ ποιητά σας ὡς ἐπιτυχῆ. Πολὺ πλεονάζα καὶ στὴ
διατύπωσιν τῶν ἰδεῶν καὶ στὴ στιχογραφίαν. — Χρυσίδων, Βαρβόσια (Κύρου),
Γὸ διηγημά σας ἀρκετὰ καταγραμμένον. Ἀπλῶστε ὅμως πολὺ ὡς περιγραφεῖς
καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ λιγοστεῖ, ὅσο προχωρεῖ κανεὶς πρὸς τὸ τέλος. — Βε-
ραντιδῆν, Ἐνταῦθα. Τὰ ποιήματα ποῦ μάς στέλνετε ὡς δικὰ σας εἶνε ἀπο-
γραφὰς ποιημάτων τοῦ κ. Δροῦνη. Ἔρετε πὺς λέγεταί, αὐτὸ ποῦ κάνετε ἰσο-
γροσκόπια ἢ μὴ τὸ ζαντακίζετε λοιπὸν... — Κ. Σ. Ἐνταῦθα. Ἡ μεταρρι-
στοὶ τοῦ Μωρέας ἐγὼ μερικοὺς λαθασμένους στιχοὺς φρωτίζω νὰ τοὺς διορθώτε.
— Ἀκάνθη Βασίλειον, Ἐνταῦθα. Τόσο τὰ ποιητά σας, ὅσο καὶ ἡ μετα-
φρασὶς σας, ἀνεπιτυχῆ. Ἔχουν λαθασμένους στιχοὺς, πλῆθος χωρισμῶν καὶ
πολλὰ ἄλλα στιχογραφικὰ λάθη.—Δ. μ. Ἐλιμύριον. Τὸ ποιημά σας ποῦ κεί-
νον καὶ λαθασμένον στιχογραφικῶς.—Γ. Ε. Σ., Ἐνταῦθα. Ἀπὸ τὸ ποιημά
φαίνεται πὺς ἔχετε ἐντελὸς ὀπτιμοῦν ἀντίληψιν περὶ στιχογραφίας. Οἱ στιχοὶ
σας οὔτε μέτρο ἔχουν, οὔτε ρυθμὸ. Διαβάσατε ποιήματα καλῶν ποιητῶν, γιὰ νὰ στυ-
ματίσετε μὴ σαφέστερη ἀντίληψιν περὶ στιχοῦ.—Γ. Σαβίλ. Σὰς ἐπιθυμῶμεν
γιὰ τὰ τόσο ἐνθουσιῶδη σας λόγια. Μολοντί, ὅπως μάς γράφετε, εἰσεβῆ ἄλλοι
ἐν τοῦτοις χειρῆσθε ἀρκετὰ καλὰ τὴ γλῶσσα μας. Τὸ ποιημά σας «Ροδῶν ἄλλοι»
ἀρκετὰ καλὸ. Ὅτὸ τὸ δημοσιεύσιμον μάλιστα, ἂν δὲν εἶχε μερικοὺς στιχοὺς τὸν λα-
θασμένους.—Λ. Ρ., Ἐνταῦθα. Θυμώμαστε πολὺ καλὰ εἰς ὡς ἀπονησῶμεν. Ἐπι-
ταχτε σὰς «Κάρτ. Ποστὰλ» τῶν προηγουμένων μας φύλλον.—Ποταμιόσιον,
Ἐνταῦθα. Δὲν μποροῦν νὰ ἐνοηθῆ συγγραφεῖς, ὁ ὅποιος νὰ μὴν ἔχη ὀρογο-
φίαν. Ἐνταῦθα, βέβαια, μερικοὶ συγγραφεῖς ποῦ κάνουν ὀρογραφικὰ λάθη, μὰ
τὰ κάνουν ἀπὸ ἀσημαντὰ ἢ ἀπὸ ἐλατῶσι. Ἡ μὲρσιος εἶνε ἀπαρατήρη-
τὸ καὶ δὲν διανοοῦντο. Τὸ διηγημά σας κωραστικὸ, ἂν καὶ ὡς μερικὰ μέρη δεῖναι
ὅτι ἔχετε κάποιο ταλέντο. Μὴ γράφετε προπάντων ὑπερβολὰς καὶ πράγματα ποῦ
δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν πραγματικότητά.—Μπριγί κίτ α. Τόσο τὰ ποι-
ητά σας, ὅσο καὶ τὸ πεζογράφημά σας, ἀνεπιτυχῆ.—Ι. Ἰωαννῆν,
Ἐνταῦθα. Τὸ «Μπουκέτο» ἐτοιμάζεται πράγματι νὰ γιωρτάσῃ τὴν δεκαετηρί-
δου. Τὸ ἀγαπητὸ σας περιοδικὸ θ' ἀνακαινισθῆ τελείως ἐπὶ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν
καὶ θὰ δημοσιεύσῃ καινούργια ἀνογνωτάματα ἀριστογραφικατὰ. Σὰς ἐτοιμάσομε
μὲ ἀκόμα καὶ ἄλλες ἐκπληξίεις, ποῦ δὲν
λέγονται ἐπὶ τοῦ παρόντος, γιατί ἐπαγεῖ
κινδύνους, ὁ κίνδυνος τῶν... μιστῶν
τῶν αἰώνων καὶ ἀδιορθώτων. Σὰς λέ-
μουν τοῦτο : Ὅτι τὸ «Μπουκέτο»
ἐπιφυλάσσει μὴ μὴν ἐκπληξίει τὴν με-
γαλειότητα δημοσιογραφικῆς ἐπιτυχίας
τῆς τελευταίας δεκαετηρίδος. — Ἐλ ἐν τῆ
Ζαβιτοσιάνου, Πάτρως. Ἡ ἀσπὶ
τῶν Ἡμερολογίων μας ὡς ὡς στείλη
κ' εἶται ἂν ἐντυφίσεσθε σ' αὐτὰ καὶ ἂν
ἀπολαύσατε ἀπλήστως. Τὰ περιεχόμενα
αὐτῶν εἶνε ἐκλεκτότατα.—Π. Π. Π. Ἄπο-
κατεῖ μισθιστόρημα μὴ ἱστοριοῦσιν
... χρονογράμματα !... Δὲν εἶνε ὅτε δι-
ψῶμεν γιὰ τὸν καιρὸν σας. Ἄλλα καὶ ἡ ἱ-
στορία εἶνε καινὴ.—Γ. Γεωργίου,
Ποταμιόσιον. Τὰ φιλολογικὰ ἔργα ποῦ
ἐξελέγησαν τὸ «Μπουκέτο» εἶνε ἐπιτυχῶς.
Κ. Λο-
γοθέτην, Ἐνταῦθα. Ναι. Ὁ «ὄλοκτος
Γέκυλος», τὸ ἔργο ποῦ ἀνεβάσει αὐτὸς
τὴν ἡμέρην ὁ κινηματογράφος Πάλλας,
εἶνε τὸ περίφημον ἔργο τοῦ Ἀγγλοῦ μισθισ-
τοριογράφου Ροβέρτου Στήθεσων, ποῦ
ἔχουμε ἐκδόσει στὴ σειρά τῆς «Βιβλιοθη-
κῆς» τοῦ «Μπουκέτου» μὲ τὸν τίτλον «Ὁ
Ἄνθρωπος μὲ τὴν Ἀπλήλ Ζωήν». Ἡ τιμὴ
αὐτοῦ εἶνε δραχμὰ δέκα. Τὸ ἔργο αὐτὸ
θεωρεῖται τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ περίφημότερα
τῆς παγκοσμίου λογοτεχνίας καὶ ἡ μετα-
φρασὶς τοῦ εἶνε ἐντελὸς λογοτεχνικῆ,
καθαρὴ δημοτικῆ γλῶσσα.

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21-419)

Διευθυντής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, (κατοικία) Καλάνδρι.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Ἐσωτερικῶς δι' ἕντος Δρχ. 200 ἢ Ἐξωτερικῶς Δολλάρια 6
Ἐξᾶμηνος » 100 ἢ Ἀμηνήσας » 30
καὶ δι' ἄλλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κογκὸ ἔτιμα συνδρομὴ σελίνια 6
Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνονται πρὸς τὸν
Ἰδιοκτήτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Ἐν Ἀμερικῇ Mr D. Stroumbos 602 W. 137 th Str (Apt.41) New
York city, ἐν Αἰγύπτῳ—Σουδάν ὁ κ. Χριστόδουλος Σαράφης, 12
Cheikh Soliman Pacha, Alexandria, καὶ ἐν Βελγικῷ Κογκὸ ὁ κ.
Γεώργ. Ἀντωνιάδης Β. Ρ. 445 Elisabethville Congo — Belge.
ὅπου δέον ν' ἀπευθύνονται ὁ ἐνδιαφερόμενοι.